

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 142

van **CARINA VAN CAUTER**

datum: 3 december 2019

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Intrekkingen kapvergunning - Ravottersbos Sint-Maria-Oudenhove

Af en toe ontstaat er lokaal protest wanneer de hogere overheid een beslissing neemt. Dat was ook het geval wanneer het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) een kapvergunning had afgeleverd voor het rooien van 131 bomen in het Ravottersbos in Sint-Maria-Oudenhove. Buurtbewoners, scholen en lokale politici toonden hun onbegrip voor de beslissing en schakelden zelf Vlaams minister Matthias Diependaele in. Die beloofde de minister hierover aan te spreken.

Dat massaal protest heeft uiteindelijk geleid tot de intrekking van de kapvergunning. De machtiging houdt onvoldoende rekening met de mogelijke schadelijke gevolgen voor de natuur in deze speciale beschermingszone (SBZ). Het bos zou hoofdzakelijk bestaan uit zogenaamd zuur beukenbos, een belangrijk Europees habitatype. In de nasleep verklaarde de minister alvast dat zij samen met ANB de huidige procedures voor ontbossing, kapmachtigingen en vergunningen onder de loep neemt.

Deze zaak bleek echter niet de enige case waarvoor ANB in het ongelijk werd gesteld. Zo had het eerder een machtiging verleend om 3400 bomen te kappen in 12 openbare bossen in West-Vlaanderen, waaronder het Calmeynbos, Kampveld en Wijnendale. Het gros hiervan zou eigendom zijn van ANB maar de vergunning werd vernietigd door de Raad van State omdat ze 'niet gemotiveerd' was. De machtigingen zouden te summier zijn geweest en het was ook onduidelijk of er een beheerplan was of niet. De vzw Bescherm Bomen en Natuur zou op haar elan willen verder gaan en alle beheerplannen voor de bossen ter discussie gaan stellen. Volgens ANB zou er geen probleem zijn in dezen met het kappen op zich maar enkel het gebrek aan motivering. Vandaag bundelt men individuele machtigingen zonder die elk apart te motiveren. Men zou hier alvast lessen uit trekken door de kappingen beter te spreiden in de tijd en minder grootschalig te maken.

1. Op basis van welke regelgeving kan de minister een machtiging die afgeleverd werd terug intrekken, rekening houdende met het feit dat de beroepstermijn al lang is overschreden?
2. Wordt met dergelijke ad-hocacties de rechtszekerheid volgens de minister op de helling gezet?
3. Was het Agentschap voor Natuur en Bos op de hoogte dat de zone in het Ravottersbos gesitueerd was in een speciale beschermingszone? Gelden hiervoor extra voorwaarden? Zo ja, hoe komt het dat deze onvoldoende gevolgd werden door het agentschap?

4. Hoeveel bedraagt de vooropgestelde compensatie in het geval van het Ravottersbos enerzijds en de dossiers in West-Vlaanderen anderzijds? Klopt het dat dit in een hogere factor geregeld zal worden gezien hun ligging in een speciale beschermingszone?

ANTWOORD

op vraag nr. 142 van 03 december 2019

van **CARINA VAN CAUTER**

1. Een machtiging voor een kapping in het kader van bosbeheer in privé-bos wordt verleend conform artikel 81 van het Bosdecreet. Eén van de bepalingen in dergelijke machtiging is dat deze op elk moment -mits motivatie- kan worden ingetrokken door de vergunningverlener.
2. In het specifieke geval waar u naar informeert, was er een onvolledige afweging gebeurd ten aanzien van de geldende beschermingsbepalingen, gegeven de ligging van het perceel in een speciale beschermingszone en VEN-gebied. Het staat de aanvrager vrij om de aanvraag opnieuw in te dienen, waarbij wordt aangetoond dat er geen betekenisvolle impact zal ontstaan op de speciale beschermingszone en het VEN-gebied. Deze regels gelden voor iedereen.
3. Het Agentschap voor Natuur en Bos was op de hoogte van de ligging in een speciale beschermingszone. Dit staat ook vermeld in de originele machtiging. In dergelijk geval dient er steeds - via een voortoets of passende beoordeling- nagegaan te worden of de activiteit al dan niet een betekenisvolle impact veroorzaakt op habitats en soorten waarvoor de speciale beschermingszone is aangemeld.
Precies omwille van de ligging in een speciale beschermingszone legde het Agentschap verschillende milderende maatregelen op zoals bijv. een spreiding van de kapping over twee jaar, maximale vrijwaring van de onderetage, van de natuurlijke verjonging en van de bosbodem. Bovendien werden de werken ook beperkt tot de periode buiten het broedseizoen.
Rekening houdende met deze milderende maatregelen oordeelde Natuur en Bos dat er geen significante impact zou zijn op de speciale beschermingszone en het behoud van het Europees habitat 9120 (zuur eikenbeukenbos).
Er werd echter niet nagegaan in welke mate het bestand een habitat vormt voor één of meerdere van de 15 faunasoorten waarvoor de speciale beschermingszone is aangemeld. Daarnaast bood de machtiging onvoldoende garanties dat het aanwezige habitattype terug zou evolueren tot een volwaardig en/of gelijkwaardig habitat.
4. Compensatie is, overeenkomstig artikel 90bis van het bosdecreet, verschuldigd wanneer het perceel wordt ontbost. Bij een ontbossing krijgt het terrein een andere functie dan bos, veelal ter realisatie van de onderliggende bestemming, en is het niet de bedoeling dat er opnieuw bomen groeien.
Het dossier Ravottersbos betrof een kapmachtiging, waarbij het hout wordt geoogst en nadien een herbebossings- of heraanplantingsplicht geldt. De bomen verdwijnen tijdelijk, maar het bos blijft (juridisch) bos.
In het geval van een echte ontbossing zou in dit geval een boscompensatiefactor 3 van toepassing geweest zijn.